

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ - ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

کریستینا اوگز، مسنول دفتر سازمان ملل برای مجادله علیه جرایم و مواد مخدر در افغانستان

علیم صدیق، سرپرست دفتر سخنگوی یوناما

کابل چهارشنبه پنجم مارچ سال ۲۰۰۸

یوناما: خانم ها و آقایان! صبح همه شما بخیر. قبل از اینکه ما بخش اساسی کنفرانس خبری خود را آغاز کنیم، میخوایم در مورد چاپ مجدد کارتون های جنرال برانگیز در نشریه های دنمارکی و همچنان فلم هالندی که در هفته های اخیر باعث بحث و مناقشه های زیادی در اینجا و همچنان در جا های دیگر شده است، مختصراً ابراز نظر کنم.

ما خود را در نگرانی های مردم افغانستان که با چاپ کارتون های جنرال برانگیز در روزنامه های دنمارکی و فلم هلندی بوجود آمده است، شریک میدانیم. ما همیشه معتقد هستیم که آزادی مطبوعات مستلزم احترام کامل به باور های دینی و مقدسات تمام ادیان، به شمول دین مقدس اسلام می باشد.

ما بر اهمیت حل این سوء تفاهات و عداوت ها میان مردم با معتقدات و سنت های فرهنگی مختلف از طریق گفتگو های صلح آمیز و احترام متقابل باور کامل داریم. به همین ارتباط ما از اعلامیه حساب شده و اصولی اعضای ولسی جرگه در رابطه به این مسئله استقبال می کنیم.

مهم است بدانیم که عمل یک کارتون ساز و یا فلم ساز بازتاب دهنده و یا تمثیل کننده چگونگی فعالیت های جامعه جهانی با مردم افغانستان و حکومت شان که همیشه بر پایه احترام و تفاهم متقابل استوار بوده است، نمی باشد.

در یک موضوع جداگانه گزارش های در روز های اخیر مبنی بر وسعت کنترل دولت مرکزی وجود داشته است، بیابید روی این موضوع صریح باشیم که 70 فیصد واقعات امنیتی که در جریان سال گذشته رخ داده است محدود به 40 ولسوالی از مجموع 400 ولسوالی بوده است. دولت افغانستان برای 34 ولایت 34 والی را توظیف نموده است که همه تحت کنترل و هدایت ریس جمهور کرسی و دولت اش قرار دارد. اظهارات خلاف این موضوع کوشش های روبه افزایش دولت افغانستان را که جهت اصلاح ظرفیت اداره در سراسر افغانستان به عمل آورده است کاملاً به بی راهه کشانده و ناچیز می پندارد.

بعضی شما خبر خواهید داشت امروز صبح بورد کنترل مواد مخدر بین المللی که مسولیت نظارت و تطبیق کنوانسیون های ملل متحد روی مواد مخدر را دارند گزارش سالانه خود را ارسال داشته اند. این گزارش روی نیاز کار های بیشتر جهت محدود ساختن تولید مواد کیمیایی که در تولید هیروین در افغانستان از آن استفاده میگردد تاکید نموده است از طرف دیگر از دولت های جهان خواستار مبارزه بیشتر با گروه های جنایتکار که در تجارت مواد مخدر دست دارند گردیده است.

به منظور کمک جهت ارایه گزارش به مسله افغانستان، ما امروز خانم کرسستینا اوگز نماینده دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم ملل متحد در افغانستان را با خود داریم معلومات درمورد این گزارش خواهند و همچنان ایشان روی نقش دفتر مواد مخدر و جرم ملل متحد در مبارزه با برخی از این موضوعات حاد روشنی می اندازند.

دفتر مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد: امسال نیز بورد بین المللی کنترل مواد مخدر نگرانی های جدی اش را ابراز داشته، زیرا وضعیت کاملاً بهبود نیافته، بلکه برعکس است. از جمله مشکلاتی که این بورد به آن اشاره نموده اینست که کشت تریاک به سطح بی سابقه رسیده است.

تریپاک خام برای ساختن هیروئین و مورفین است که برای ساختن آن به مواد کیمیائی ضرورت است. این مواد کیمیائی علی الرغم اینکه موارد استفاده قانونی یا صنعتی در داخل کشور ندارند به آسانی دستیاب میگردند. این مواد از خارج به داخل افغانستان قاچاق میشوند.

اکنون افغانستان یکی از بزرگترین تولید کنندگان کانابیز در جهان نیز بشمار میرود.

آنها دو باره موضوع فساد اداری را مطرح مینمایند و میگویند که فساد اداری یک مانع عمده برای حل مشکل مواد مخدر در این کشور است.

تابه اکنون، زمانیکه ما در مورد مشکل مواد مخدر صحبت مینمائیم، تمرکز بیشتر مستقیماً روی کشت، ضرورت زارعین به داشتن کشت بدیل خشخاش و همچنان محو آن است، اما این تنها مشکل مواد مخدر نیست که این کشور به آن مواجه است.

اعتقاد به مواد مخدر یک مشکل در حال رشد است، اما حالا میخواهم روی قاچاق و تولید مواد مخدر صحبت نمایم. تریپاک واحد وسیع به مورفین و هیروئین در داخل افغانستان یا در ساحات مرزی، بخصوص در ساحاتی که با پاکستان هم مرز اند تبدیل میشوند. اکثراً اینها واحد های بسیار اند، واحد های بسیار کوچک که بالای موتر باربری گذاشته تا بتوانند آنرا به آسانی حمل و نقل نمایند و کشف آنها را مشکل تر میسازد.

صاحبان اکثر این لابراتوارها افغانها هستند و من درمورد افغانهایی صحبت میکنم که ارتباطات بسیار خوب با مقامات بلندپایه در داخل کشور داشته و همانطوریکه گفتم مواد کیمیائی را که آنها از آن استفاده مینمایند به داخل افغانستان قاچاق گردیده و اکثراً بشکل روغن و یا غیره مواد قانونی بدخل کشور وارد میشوند. ضبط مواد مخدر در داخل افغانستان بلند رفته است، اما ضبط این مواد در کشورهای همجوار مانند پاکستان، ایران یا ترکمنستان به ندرت صورت میگیرد.

قاچاق تریپاک و هیروئین در داخل و خارج از کشور خیلی ها سازمان یافته است که توسط افراد قدرتمند در داخل کشور و وابسته به شبکه های جنایتکار بین المللی حمایت میشود.

همچنان ارتباطات میان شبکه های سازمان یافته جنایتکار و شبکه های تروریستی نیز وجود دارد. آنها از عین راه ها برای قاچاق مواد مخدر، مواد کیمیائی، تسلیحات و یا هرچیزی دیگری که قاچاق میشوند استفاده مینمایند. این راه ها یا توسط گروه های جنایتکار و یا تروریست نظر به موقعیت آنها کنترل گردیده و از محافظت این راه ها سود میبرند. شما با موضوع عشر آشنائی دارید که عبارت از ده فیصد تمام حاصلات زراعتی است و همچنان آگاهی دارید که طالبان در جنوب افغانستان ده فیصد حاصلات زارعین را به عنوان عشر از آنها میگیرند. اما نشانه های نیز وجود دارد که آنها مستقیماً در تولید و قاچاق دست داشته و بخشی از سود شانرا از همین تجارت ها نیز بدست میاورند.

اداره کنترل مواد مخدر و جرایم ملل متحد قیمت این کارخانه تولید مواد مخدر در داخل افغانستان را چهار میلیارد دالر امریکائی تخمین مینماید و یک میلیارد آن برای زارعین است، اما تمام این مبلغ به آنها داده نمیشود زیرا آنها باید قسمتی از این مبلغ را برای تخم، کود کیمیائی، رشوه، عشر و کارگر بپردازند، بنأ قسمت

کوچک این پول به جیب زارعین می‌رود. نظر به تخمین ما، 75 درصد (3 میلیارد دلار امریکائی) سود از سوی قاچاق بران و تولید کننده گان گرفته می‌شود، اما یقیناً ارزش آن در بازارهای جهانی بیشتر است که شاید بین 40، 50، 60 میلیارد دلار امریکائی باشد.

ما در مورد مبلغ انگفت پول صحبت می‌نمائیم و تصور کرده می‌توانید که به چه تعداد مردم علاقمند اند که بخشی از این پول را تصاحب شوند. پولیس مبارزه علیه مواد مخدر فعال تر گردیده و زمینه این کار را در بعضی ساحات افغانستان مشکل تر می‌سازند، اما عمدتاً قاچاق بران کوچک اکنون راه های شان و یا مسیری را که از آن طریق قاچاق می‌نمایند، مثلاً از موتر به مرکب یا انسان، تغیر داده و آنرا تا سرحد می‌رسانند.

اما مغز متفکر و مدیران ارشد این عملیات ها- اگر شما به این به مثابه یک شرکت نگاه کنید که در آن مدیران عالی رتبه وجود دارند- تحت تاثیر قرار نمی گیرند. این شبکه ها بسیار قدرتمند می باشند چون دارای ارتباطاتی با مسئولان فاسد و شبکه های قاچاق در خارج از افغانستان می باشند.

چگونه ممکن است پلیس مقدار زیادی مواد مخدر را بدون هیچ گونه بازداشتی و یا در دست داشتن مظنونی کشف کند؟ چگونه ممکن است که تمام مظنونان بتوانند فرار کنند؟ شما می دانید که از لحاظ جغرافیایی افغانستان چگونه است، بعضی مناطق تقریباً بیابانی هستند و مجرمین می توانند فرار کنند. اینها سوالاتی هستند که برای ما مطرح می باشند.

تماسهای تلفنی برای آزادی مظنونین دستگیر شده صورت می گیرد. این پدیده که ما آنرا "عدالت تلفنی" نامیده ایم، غیر قابل قبول است چون باعث از بین رفتن اعتماد به دولت و نهادهای آن شده و باید متوقف گردد.

تمام افرادی که در صنعت مواد مخدر و یا فساد شرکت دارند باید مورد تحقیق و تعقیب قانونی قرار گرفته و در صورت اثبات جرم باید بر اساس قانون تنبیه شوند. قانون باید برای همه به صورت برابر اجرا شود، نه تنها برای مجرمین معمولی بلکه برای مجرمین عالی رتبه و همچنین در مورد کسانی که به صورت مستقیم در این امر شرکت ندارند اما این تجارت را تسهیل می کنند.

بدون اجرای این تدابیر، مشکل مواد مخدر حل نخواهد شد و جرم، فساد و ناامنی همچنان ادامه خواهند یافت. به چند دلیل مشکل پیش روی دولت بسیار دشوار می باشد. مهمترین دلیل، عدم کنترل دولت در بعضی از بخش های کشور که در تجارت مواد مخدر نقش کلیدی دارند می باشند است که ناشی از مشکلات امنیتی، شیوع فساد—از بین بردن فساد هنگامی که فساد بخشی از مکانیزم حل مساله می باشد آسان نیست—محدودیت توانایی نهادهای دولتی می باشد.

دفتر ملل متحد علیه جرم و مواد مخدر در حال حاضر به صورت نزدیک به دولت در زمینه کمک به حل این مشکلات کمک می کند و اکنون می خواهم نمونه هایی از مواردی را که ما می توانیم کمک کنیم را ذکر کنم: برای مثال، رئسای شبکه های قاچاق به صورت تصادفی شناسایی نمی شوند بلکه این ارتباطات آنهاست که منجر به شناسایی آنها می شود. دستگیری آنها نیازمند کار استخباراتی پلیس می باشد. پلیس افغانستان هنوز توانایی استخباراتی خوبی ندارد. ما حاضریم در زمینه آموزش و تعلیم نیرو به آنها کمک کنیم اما پلیس مبارزه با مواد مخدر باید در این زمینه همکاری کند. متوجه شدم که یک یا دو روز قبل رئیس و معین واحد استخباراتی مشخص شدند. من از این خبر استقبال می کنم اما می خواهم یکبار دیگر نتیجه نشست برد مشترک

نظارت و هماهنگی در توکیو را مبنی بر تسریع انتصاب افسران شایسته در پلیس مبارزه با مواد مخدر افغانستان تکرار کنم.

ما همچنین می توانیم کمک های تقنینی ارائه دهیم. مثلاً در مورد لوایح پیرامون استرداد و کمک های دوجانبه قانونی که به دولت افغانستان کمک خواهد کرد تا بتواند همکاری های خود را با دولت های همسایه افزایش داده و بتواند شبکه های قاچاق بین المللی را که با رئسای باندهای مواد مخدر در افغانستان مرتبط می باشند، هدف قرار دهد.

ما می توانیم در تطبیق ماده 42 قانون مبارزه با مواد مخدر که اجازه ضبط دارایی هایی را که در نتیجه اجرام مواد مخدر به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم بدست آمده باشد، را میدهد کمک کنیم. من شک دارم که تا کنون این عمل در سطح قابل توجهی صورت گرفته باشد. این، برای مثال، اجازه خواهد داد تا خانه ها و موترهای مجلل این افراد را ضبط کرد.

ما می توانیم در زمینه استراتژی مبارزه با فساد و تطبیق آن و همچنین تصمیم دولت در زمینه طراحی و ایجاد یک نهاد مستقل مبارزه با فساد کمک کنیم.

حکومت این مسئله را خیلی جدی گرفته و وزیر جدید مبارزه علیه مواد مخدر، جنرال خدیباد، از آنچه که من در اینجا گفتم کاملاً حمایت می کند. من دیروز با او صحبت کردم و توافق کردیم که عدالت تلفونی باید خاتمه یابد و کار های جدی تر در قسمت مبارزه علیه فساد اداری و همچنان هدف قرار دادن سرکردگان شبکه های جنایتکار صورت بگیرد.

این خیلی مهم است، برای اینکه تجارت مواد مخدر به عنوان یک مانع بر سر راه افغان ها در روستا ها و جاده ها جهت دست یافتن به آنچه که بیشتر از هر چیز دیگر به او احتیاج دارند، یعنی امنیت، قرار گرفته است.

یوناما: از خانم کریستینا برای این بیانیه کوتاه ولی جامع شان اظهار سپاس میکنم و در این قسمت میخواهم که برای سوال ژورنالستان فرصت بدهیم.

سوال و جواب

بی بی سی: وزارت مبارزه علیه مواد مخدر همیشه علیه گزارش های که توسط ملل متحد در مواقع مختلف به نشر رسیده، به صراحت صحبت کرده است. این گزارش ها نشان میدهد که مسؤلیت ناکامی مبارزه علیه مواد مخدر بدوش حکومت افغانستان است، اما بر عکس، اکثر مردم میگویند که این جامعه جهانی بوده که در این قسمت خوب عمل نکرده است.

دفتر مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد: افغانستان یک کشور مستقل است، بناءً تصامیم و اقدامات توسط خود افغانستان اتخاذ میگردد. البته این به این معنی هم نیست که ما مشکلات جهانی در قسمت مواد مخدر را بدوش افغانستان بگذریم تنها برای اینکه این کشور مواد خام برای ساختن هروین را تولید می کند.

تمام مواد ایکه در تولید هروین از آن استفاده می شود از خارج افغانستان می آید، بناءً این مسؤلیت مشترک حکومت افغانستان، کشور های منطقه و کشور های دیگر تولید کننده مواد کیمیاوی است که در واقع تجارت قانونی آن مواد را منحرف ساخته و به شکل قاچاق به افغانستان می آورند، می باشد. بناءً باید بگویم که این یک مسؤلیت مشترک است.

میخواهم یک نکته دیگر را نیز علاوه کنم. گفتم دلیل اینکه چرا این مردم خیلی قدرتمند هستند این است که اینها با مسؤلین بلند پایه در داخل کشور و با شبکه های جنایتکار در خارج از کشور ارتباط دارند، که ما باید علیه آنها در این جهت ها مبارزه کنیم.

ادامه سوال بی بی سی: یعنی جامعه جهانی صد در صد وظیفه خود را انجام نمی دهد و کمک ها در این قسمت نیز کافی نبوده است.

دفتر مبارزه علیه مواد مخدر و جرایم ملل متحد: شما تنها به کمک ضرورت ندارید، بلکه به وسایل حقوقی در داخل کشور هم نیاز دارید و حقیقت اینکه افغانستان تا هنوز فاقد چنان چیزی است، تا از آن طریق بتوان در دو سوی مرز یک همکاری بوجود آورد. این یکی از امور است که ما حکومت را در دست یافتن به آن کمک میکنیم.

یوناما: چیزی که ما در اینجا در پی آن هستیم عبارت از سلسله مراتب عرضه است؛ بخش از این سلسله عرضه در داخل کشور است و بخش دیگر آن در خارج از کشور قرار دارد. هیچ جای در رابطه به جامعه جهانی و حکومت افغانستان وجود ندارد که به سوی یکدیگر انگشت بگذارند و بگویند که این نقطه خطای تو است. این خیلی واضح است که ما میخواهم شاهد عمل مشترک باشیم که با این مسئله برخورد نماییم. انگشت گذاشتن به سوی یکدیگر هیچ کاری را در قسمت افزایش میزان اعتیاد که ما شاهد آن در این کشور و خارج از آن هستیم، انجام نمیدهد. ما خواهان یک عمل و اقدام مشترک جامعه جهانی یکجا با حکومت افغانستان هستیم. آنهایکه میخوانند جامعه جهانی را از حکومت افغانستان جدا سازند کار شان هیچ ربط به این مسئله ندارند که ما عملاً در این کشور ما به آن مواجه هستیم. ما میخواهیم که شاهد یک عمل مشترک از جانب حکومت افغانستان و جامعه جهانی باشیم. ما در حال رسیدن به آن خط مشی هستیم که برای این نوع عمل مشترک آماده است و حکومت افغانستان به ما اطمینان داده است که مایل است با ما در قسمت این مسئله خیلی جدی کار کند. اما از آنجاییکه همه ای شما آگاه هستید، مسئله تولید و قاچاق مواد مخدر، مثلاً اگر به میانمار، هند و تایلند نگاه کنید، 20 سال گرفت تا اینکه این کشور ها این مسئله را حل کردند. ما فعلاً در یک مرحله بعد از منازعه قرار داریم که فقط پنج یا شش سال از آن میگذرد. این شاید از آن هم وقت بیشتر لازم داشته باشد تا علیه این مسئله برخورد کامل صورت بگیرد. اما تعهد حکومت افغانستان و جامعه جهانی در برخورد جدی علیه این پدیده را هرگز زیر سوال نمی برد.

الجزیره: دیده میشود که جامعه بین المللی به حد کافی در مبارزه با تروریست ها مصمم بوده و در جنگ با تروریسم بسیار جدی هستند. اگر به همان اندازه که در مبارزه شان برضد تروریسم جدی هستند در برابر مواد مخدر میبوندند، ما شاهد افزایش مشکلات موادمخدر در افغانستان نمیبودیم. چرا قوت های نظامی بین المللی در جنگ مواد مخدر سهم نمیگیرند؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: من قبلا در مورد ارتباط تروریسم با جرم سازمان یافته صحبت نمودم، و چنین ارتباطات در سراسر جهان وجود دارد. هیچکس اینرا انکار کرده نمیتواند. بناعا ما گفته نمیتوانیم که ما در برابر تروریسم و یا برضد شبکه های جنایتکار مبارزه خواهیم کرد، ما باید با هر دو مجادله نماییم. در مورد کمک نظامی در مبارزه با مواد مخدر، من یک تغییر را در نحوه دید قوت های آیساف در این مورد مشاهده نموده ام. البته آنها وظایف خودرا داشتند و باید در حدود وظایف خود کار نمایند، اما ازینکه این دو موضوع بسیار باهم مرتبط هستند و بعضی اوقات عبارت موجودیت یک فرد در عین خانه میباشد و یا نقش برادر و یا کاکا را دارد، از این جهت این هر دو یک مشکل مشترک هستند و در افغانستان بطور گسترده باهم ارتباط دارند. بنظر من کلید حل مشکل در جنوب این است که شما نگویید که نخست ما با شورشیان مبارزه میکنیم بعدا با مواد مخدر. شما باید با هر دو مبارزه نمایید و همچنان فساد اداری بخاطریکه شورشیان، قاچاق مواد مخدر و شبکه های آن و فساد اداری سه جز نیرومند یک مسیر غلط هستند.

ژورنالیست آزاد: شما در مورد تغییر در شیوه دید قوت های آیساف روی این مشکل اشاره نمودید. دقیقا چی چیز قوت های آیساف را در حدود وظایف فعلی شان جهت مبارزه با تروریسم از مجادله با قاچاق مواد مخدر باز میدارد مراکز ارتباط تروریسم، کمک مالی با گروه های تروریستی و حمایت از اداره شان نیز وجود دارد؟ آیا ملاحظاتی سیاسی وجود دارد که ایساف و دفتر ملل متحد علیه مواد مخدر و جرم را از افشا آنها باز میدارد؟ اگر شما میگویید که مدارک کافی وجود دارد که نشاندهند ارتباط کارمندان عالیرتبه افغان با قاچاق مواد مخدر میباشد چی چیز شما را از گفتن این ارتباطات باز میدارد؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: سوال اول تان آسان است، من این سوال را میخواهم که آیساف جواب بدهد بخاطریکه مربوط کار من نمیشود. درمورد سوال دومی شما، دفتر ملل متحد علیه مواد مخدر و جرم در مورد افراد مدارک و شواهد جمع آوری نه مینماید. ما به سطح عمومی اطلاعات جمع آوری مینماییم و این بقدر کافی آشکار نیست که کی در فساد آلوده است. شما باید مدارک را جمع آوری نمایید، شما باید بالای قضیه تحقیق نمایید، شما باید قضیه را پیگیری نمایید و این مربوط کسی دیگر است تا این کار را انجام دهد نه مربوط ملل متحد.

تلویزیون طلوع: سوال من به ارتباط سوال قبلی است. شما در مورد شواهد و مدارک صحبت نمودید که مسولان عالیرتبه دولتی در قاچاق مواد مخدر دست دارند. شما چرا از آنها نام نمیبیرید؟ اگر دولت افغانستان بدلیل ملاحظاتی سیاسی از آنها نام نمیبیرد ملل متحد را چی چیز از انجام این کار مانع میشود؟ سوال دوم. شما موافق هستید مبارزه که با مواد مخدر بعد از سرکوبی طالبان آغاز گردید به شکست مواجه گردیده است؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: در مورد سوال اول تان. این مسولیت ملل متحد نیست تا این افراد را نام ببرد. من نام افراد که در قاچاق مواد مخدر دست دارند با شواهد دقیق در اختیار ندارم. من اطلاعات در مورد ارتباط مسولان عالیرتبه دولتی با قاچاق مواد مخدر دارم. این سوال است که باید بطور مناسب در مورد تحقیق گردد. پولیس و سارنوالان باید در تشخیص این افراد شامل باشند. ما آماده هستیم با ایشان در ایجاد یک سیستم که آنها جهت اجرا این کار ضرورت دارند کمک نماییم. این یک ضعف است و فقط یک سوال نیست در مورد خواست یا رضایت سیاسی. همچنان سوال این است که چطور شما این مردم را شناسایی مینمایید. من میخواهم بگویم که این کار در هیچ کشور آسان نمیباشد. بخاطریکه یک حصه از مشکل

این است که ما در مورد کسانیکه صحبت میکنیم که با مواد مخدر دست دارند و این مشکل در کشور های با سیستم های عدلی پیشرفته نیز وجود دارد. بناعا یک چیز آسان نیست که انجام شود و باید اجرا شود و باید سیگنال های از طرف افراد عالیرتبه به پولیس و سارنوال جهت رسیده گی به این مشکل وجود داشته باشد.

یوناما: افغانستان یک کشور صاحب حاکمیت است که مسولیت اداره سیستم عدلی خود را دارد. ملل متحد کدام نقش در اداره سیستم عدلی از طرف مردم افغان ندارد.

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد این مسئله باید توسط مسئولین افغانی مدیریت شود. ما اینجا در نقش کمک کننده هستیم تا در ایجاد ظرفیت کمک کنیم و در ایجاد قوانینی کمک کنیم تا افغانها خود بتوانند این افراد را بخاطر مشارکت در تجارت مواد مخدر، به محکمه بکشانند.

در قسمت اخیر سوال شما باید گفت، که این یک موفقیت است و نمی دانم که شما بر این گفته می خندید و یا می گیرید، اما طبعاً این یک مشکل نگران کننده در حال رشد است و نهایتاً جدی بوده و فکر نمی کنم که این کار بی فایده باشد. من به اینکه می توانیم این مشکل را حل کنیم، واقعاً خوشبین هستم، اما برای این امر به یک استراتژیی دو شاخه ای نیاز داریم. چنانچه می دانید، در شمال کشور کشت کوکنار از سطح پائین تر هم در حال کاهش است و چیزی که نیاز داریم این است تا مطمئن شویم که ما برای مردم این ساحات مشوق های مثبت بیشتر داریم و این مشوق ها در حقیقت سرمایه گذاری های زیاد در بخش زیربنایی، معیشت قانونی، معارف، صحت و غیر میباشد و این تلاش ها واقعاً در شمال موثر و مفید می باشند. در عین حال باید در برابر قاچاق مواد مخدر و فساد در این مناطق باید کاری کرد، زیرا این مشکل در سراسر کشور گسترده است. اما بدبختانه در جنوب کشور مشکل حضور شورشیان، تروریسم، فساد و جنایات سازمان به مثابه بستر خوبی برای کشت کوکنار وجود دارد. بنائاً بخاطر یافتن یک راه حل در این بخش کشور مجبورید تا به همه این پدیده ها یکجا مبارزه کنید. این مبارزه زمان زیادی را دربر می گیرد و طوریکه آقای حلیم در تایلند این مبارزه 20 سال دوام کرد، پس به نظر من در افغانستان نیز همین مدت زمان می برد. من نمی گویم که چنین مبارزه طولانی نا امید کننده است، اما فکر می کنم دیدن اینکه این کشور دو گرایش یا تمایل دارد، بسیار مهم است، زیرا نمی توانید کاری را که در شمال می کنید در جنوب نیز انجام دهید. شما باید بین این دو منطقه تمایز قایل شوید. من باور دارم که با اندک تلاش بیشتر دولت باید بتواند تعداد ولایات عاری از کوکنار را افزایش بخشد. سال گذشته شمار این ولایات از 6 تا 13 افزایش یافت و فکر می کنم که امسال نیز یک تعداد دیگر بر این رقم افزوده می شود.

آژانس خیر رسائی فرانسه: بر اساس گزارش دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد و وزارت داخله، مناطقی که از کشت کوکنار عاری شده اند، اکنون چرش می کارند. پس با کاهش کشت کوکنار، کشت چرش در حال افزایش است. دلیل این امر چی می باشد؟

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: متأسفانه این مسئله به مراتب جدی تر از آنچه است که شما پرسیدید. زیرا نه تنها به خاطر این که چرش به مثابه یک کشت جایگزین در مناطق عاری از کوکنار می باشد. به گونه مثال در قندهار کوکنار و چرس همزمان به میزان زیاد وجود دارد. اول بودن یا در صدر یک فهرست قرار گرفتن همیشه جایگاه خوبی نیست و افغانستان در حال حاضر می خواهد تا در کشت چرس مقام

اول را از آن خود کند. به عقیده من اگر کودک چیزی را در دست دارد و شما یک چیز دیگر به او بدهید، آنچه را که در دست داشته می اندازد و چیز نو را می گیرد و ما؛ جامعه جهانی و دولت افغانستان نباید این کار را کنیم. ما باید بتوانیم تا بر بیشتر از یک مسئله متمرکز شویم به همین علت به یک رویکرد مفصل تر نیاز داریم. همیشه در برابر نور افشانی و دقت بر یک عرصه، خطراتی وجود دارد، زیرا به جز از آن عرصه دیگر عرصه ها در حاشیه و تاریکی قرار می گیرند و شما در آن تاریکی هر کاری را می توانید انجام دهید و این روش درست و صحیح نیست. بورد بین المللی مبارزه با مواد مخدر این مسئله به دولت گوشزد نموده و من بارو دارم که با گماشتن وزیر جدید مبارزه با مواد مخدر، در برابر چرس نیز اقداماتی صورت می گیرد.

تلویزیون آریانا: گزارش اخیر برای انجمن بین المللی کنترل مواد مخدر نشان می دهد که کشت کوکنار در سال 2008 در افغانستان افزایش می یابد. علیرغم میلیون ها دالر مصرف شده، چرا این کشت افزایش می یابد.

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: نه خیر این طور نیست، این ادعا غلط است، زیرا انجمن بین المللی کنترل مواد مخدر، هیچگاه برای آینده پیش گویی یا پیش بینی نمی کند. دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد و وزارت مبارزه با مواد مخدر با پرسیدن از دهاقین 500 تا 600 روستا در خصوص اینکه کشت چه چیز را در نظر دارند، یک ارزیابی سریع را انجام داده اند و این ارزیابی بر عکس کاهش کشت را در شمال و بسیار، بسیار کم افزایش کشت را در ننگرها که قبلاً یکی از مناطق کشت گسترده کوکنار بود و همچنان افزایش کشت را در جنوب نشان می دهد. اما بصورت کلی و احتمالاً کشت اندکی کاهش می یابد.

تلویزیون تمدن: گفته شده که بعضی از اشخاص نیرو های آیساف و شرکت های خصوصی در افغانستان در قاچاق مواد مخدر از افغانستان دست دارند. اطلاعات شما در این رابطه چگونه است؟
دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد: من در این خصوص هیچ اطلاعی ندارم.

یوناما: من با کمال خرسندی بخاطر پاسخ به سوال شما به سوابق مراجعه می کنم، تا به شما بگویم که این یک فکر سبک و غیر عاقلانه است. لطفاً این را به یاد داشته باشید.

تشکر از شما.